

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 30/2011-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. februára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Slovenskou advokátskou komorou pod sp. zn. 236/2461/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. novembra 2010 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na prejednanie jeho

záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Slovenskou advokátskou komorou (ďalej len „komora“) pod sp. zn. 236/2461/2009.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľovi bol na zastupovanie v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 17 C 161/2003 ustanovený advokát JUDr. V. G. (ďalej len „advokát“), ktorý podľa sťažovateľa *„nepoznal spis, nezúčastňoval sa pojednávani, neprebral doporučený list od súdu s rozsudkom a takto umožnil správoplatniť rozsudok, čím súčasne zabránil sťažovateľovi podať odvolanie proti rozsudku prvostupňového súdu“*.

Sťažovateľ preto podal 22. júla 2009 sťažnosť komore. Komora však podľa sťažovateľa bola *„nečinná a dodnes nevyriešila nečinnosť tohto advokáta“*. Komora na urgencie a sťažnosť na jej nečinnosť podľa sťažovateľa nereaguje. Ide o sťažnosti z 1. marca 2010, 4. augusta 2010 a 3. novembra 2010, ktoré zostali bez odpovede.

Z príloh k sťažnosti vyplýva, že komora prípisom z 22. januára 2010 sťažovateľovi oznámila, že jeho sťažnosť bola prerokovaná na zasadnutí revíznej komisie komory a tá ju postúpila disciplinárnej komisii komory na ďalšie vybavenie.

Sťažovateľ navrhuje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených práv sťažovateľa v konaní vedenom komorou pod sp. zn. 236/2461/2009 s tým, aby komore prikázal vec prerokovať bez ďalších prietahov a spravodlivo. Požaduje finančnú satisfakciu v sume 40 000 € s tým, aby ústavný súd upozornil komoru, že pri opakovanom porušovaní jeho základných práv bude požadovať finančné zadost'učinenie v dvojnásobnej sume. Napokon žiada, aby mu bol v konaní pred ústavným súdom ustanovený advokát.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ svojou sťažnosťou namieta porušenie svojho základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ku ktorému došlo podľa neho nečinnosťou komory v disciplinárnom konaní. Účastníkmi tohto konania sú sťažovateľom označený advokát a predseda revíznej komisie, resp. ním poverený člen revíznej komisie.

Ústavný súd poukazuje v prvom rade na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej sťažnosť nemôže podať fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá namieta porušenie základných práv alebo slobôd iných osôb, nie svojich (I. ÚS 56/98).

O návrhu podanom zjavne neoprávnenou osobou možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody sťažovateľa, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a osobou sťažovateľa, prípadne z iných dôvodov. Za návrh podaný niekým zjavne neoprávneným preto možno považovať návrh, pri

predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody sťažovateľa, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 26/06).

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd z obsahu sťažnosti, ako aj z obsahu priložených listín a disciplinárneho poriadku komory nepochybne zistil, že sťažovateľ v disciplinárnom konaní vedenom komorou nemá postavenie účastníka konania. Podľa § 9 disciplinárneho poriadku komory účastníkom disciplinárneho konania je advokát, proti ktorému bolo začaté disciplinárne konanie, a predseda revíznej komisie alebo ním poverený člen revíznej komisie alebo minister spravodlivosti Slovenskej republiky. Sťažovateľ teda v okolnostiach danej veci nie je oprávnenou osobou na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. II. ÚS 113/02, III. ÚS 162/09).

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa uplatnenými v sťažnosti (napr. žiadosťou o ustanovenie advokáta) už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. februára 2011